Åbningstale fra formanden for Europa-Parlamentet, Roberta Metsola, den 18. januar 2022

(På maltesisk)

Kære parlamentsmedlemmer,
kære kolleger,
kære europæere.

Det er med stor ydmyghed og ære, at jeg tager imod det ansvar, som I har givet mig. Jeg lover, at jeg vil gøre mit yderste for at arbejde på vegne af Parlamentet og til gavn for alle Europas borgere.

(På italiensk)

Det første, jeg vil gøre som formand, er at mindes David Sassolis arv.
David var en kriger. Han kæmpede for Europa, for os og for dette Parlament.
Han troede på, at Europa havde evnen til at lede verden i en ny retning.
Tak, David.

(På engelsk)

Som formand vil jeg ære David Sassoli ved altid at forsvare Europa. Jeg vil forsvare vores værdier: demokrati, værdighed, retfærdighed, solidaritet, lighed, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder. Jeg vil forsvare håbets politik og potentialet i Den Europæiske Union. Jeg ønsker, at folk genvinder deres tro på og begejstring for vores projekt. En tro på, at vi kan gøre vores Union mere sikker, mere retfærdig, mere rimelig og mere lige.

Kære europæere.

I de kommende år vil folk i hele Europa sætte deres lid til, at Parlamentet udviser lederskab og retning. Andre vil fortsat afprøve grænserne for vores demokratiske værdier og europæiske principper.

Vi må bekæmpe den EU-fjendske retorik, der slår rod så let og så hurtigt.

Desinformation og misinformation har spredt sig under pandemien og giver næring til let kynisme og lette løsninger såsom nationalisme, autoritære idéer, protektionisme og isolationisme. De giver kun falske forhåbninger, ingen reelle løsninger.

For Europa handler om det akkurat modsatte. Det handler om, at vi hjælper hinanden og bringer folk tættere sammen. Det handler om at forsvare de principper, som vi har arvet fra vores grundlæggere. De rejste Europa fra asken efter krig og holocaust og førte os ind i en tid med fred, håb og velstand.

Ærede medlemmer.

Vores institution betyder noget.

Den betyder noget for dommere, der angribes. For vores hårdt pressede sundhedspersonale i frontlinjen. For alle de kvinder i Unionen, der kæmper for deres rettigheder. For de udsatte, de undertrykte og de misbrugte.

Den betyder noget for dem, der flygter fra naturkatastrofer. For de efterladte til ofre for terrorangreb. For vores væbnede styrker og retshåndhævende myndigheder, som tjener Unionen under vanskelige forhold. For dem, der søger beskyttelse. For vores landbrugere, NGO'er og iværksættere.

Den betyder noget for vores LGBTI-samfund. For dem, der stadig diskrimineres på grund af deres tro, hudfarve eller kønsidentitet. For alle, der tror på potentialet i Europa.

Denne institution betyder noget. Når folk ser mod os i håb om, at vi vil forsvare Europas værdier, skal de vide, at vi står bag dem.

Kære kolleger.

Min generation skelner ikke mellem det gamle og det nye Europa. Vi er de første i Erasmus-generationen. Vi er de sidste i Wałęsas og Havels generation. Vi ved, at lige muligheder ikke handler om, at alle skal være ens. I Europa hylder vi mangfoldigheden, for vi ved, at mangfoldigheden gør os stærkere. Den gør os unikke. Den gør os til europæere.

Vi ved, at hvis folk skal have tillid til Europa, må vi bryde ud af vores boble i Strasbourg og Bruxelles. Vi skal sikre, at Europas idealer og beslutninger kommer tættere på folk i land og by i hele Europa.

(På fransk)

"Alle mennesker på planeten ville være lykkeligere, hvis de kunne høre Europas stærke stemme." Det sagde formand Valéry Giscard d'Estaing i sin åbningstale på konferencen om Europas fremtid i 2002.

(På engelsk)

Allerede dengang blev der efterlyst et stærkere Europa. Nu må vi sikre, at konferencen om Europas fremtid har den nødvendige støtte for at skabe konkrete resultater. Og vi må især lytte til vores ungdom her i 2022, som er det europæiske ungdomsår.

Kære europæiske medborgere.

Klimaændringer hærger på vores kontinent og i hele verden. Denne udfordring kan ikke overlades til næste generation. Skal man tro videnskaben, og det gør Parlamentet, er spørgsmålet ikke længere om, men hvornår.

EU's grønne pagt og tilsagnet om et CO_2-neutralt Europa er det rette svar. Det er ikke kun bydende nødvendigt. Det er også Europas mulighed for at gå forrest og genopfinde sig selv. Vi kan sikre vækst, bæredygtighed og velstand, mens vi nedbringer vores CO_2-udslip.

Vi må gøre det klart for resten af verden, at kampen mod klimaændringer er en fælles skæbne.

For i morgen er det for sent.

Og vi må fortsat vise, at man ikke kan adskille miljøet og økonomien fra hinanden.

Erhvervslivet, fra startups og SMV'er til større virksomheder i hele Unionen, har brug for juridisk sikkerhed, adgang til finansiering og en innovativ ånd og et innovativt miljø i Europa. De har brug for mindre bureaukrati og flere nye muligheder, så Europa kan genvinde sin konkurrencefordel. Genopretnings- og resiliensfonden vil sætte skub i landenes investeringer efter pandemien.

Både den grønne omstilling og den digitale omstilling åbner nye muligheder. Nu må vi gå forrest i udviklingen og styre den i den rigtige retning. Og det kommer vi til.

Den europæiske levevis med åbne økonomier og åbne samfund er en model, som jeg er stolt af. Det er en model, som skal støttes, hvis den skal modstå det pres, den udsættes for. Et pres for at isolere Europa fra omverdenen. For at opføre nye mure og genindføre gamle grænser. For at forlade vores fælles Schengenområde, et område, som vi har en pligt til at bevare og beskytte, når vores værdier og principper er under angreb.

Konrad Adenauer sagde: "Europæisk enhed var en drøm for de få. Den blev et håb for de mange. Og i dag er den en nødvendighed for os alle."

Kære kolleger.

Verden omkring os er mindre venligsindet end for en generation siden. De uacceptable angreb på Ukraines suverænitet og territoriale integritet og den farlige situation i Belarus er nogle af de bedste eksempler herpå. Og vores kollektive sikkerhed er en fælles udfordring.

Hvis EU fortsat skal have troværdighed og indflydelse i resten af verden, må vi stå fast på vores principper. Det er vores sande styrke. For autokrater og despoter udgør EU en trussel alene i kraft af sin eksistens. Tarek Osman sagde det ganske rammende: "Europa har i sidste ende givet form til den smukkeste og mest dannede levevis i menneskets historie."

(På fransk)

I år er det 70 år siden, at vi fandt hjemsted her i Strasbourg. En by og en region, der i kraft af deres beliggenhed sikrer en adskillelse af magten og således udgør en garanti for demokratiet. Byen gør vores forsamling til en legemliggjort institution, som er tæt på borgerne og arbejder til gavn for dem. Derfor er den et oplagt hjemsted for vores Parlament.

(På engelsk)

Europas arv er plaget af krig, men er også fuld af forsoning. Vi kan gøre brug af disse erfaringer og støtte kampen mod opdelingen af Den Europæiske Unions sidste opdelte land, Cypern, i tråd med FN's plan om konflikten. Europa kan aldrig blive helt, så længe Cypern er opdelt. Der er også tabt terræn at genvinde, hvad angår vores forbindelser med Vestbalkan.

Kære medlemmer.

Lad mig sige det klart. Til dem, der søger at ødelægge Europa: I skal vide, at dette Parlament er parat til at kæmpe mod jer.

Til dem, der prøver at underminere demokratiet, retsstatsprincippet, ytringsfriheden og de grundlæggende rettigheder, som ser kvinder som objekter, og som nægter LGBTIQ-borgere deres rettigheder: I skal vide, at dette Parlament aldrig vil lade stå til.

Til dem, der afpresser Europa gennem hybride angreb: Parlamentet er urokkeligt i sin solidaritet med medlemslandene, og I skal vide, at ingen diktator vil kunne splitte os.

Lad mig sige til de efterladte til Daphne Caruana Galizia og Jan Kuciak, som begge var journalister, der blev dræbt for at udføre deres arbejde: Jeres kamp for sandhed og retfærdighed er også vores kamp. Til de efterladte til Olivier Dubois, som har været bortført i næsten 300 dage i Mali, siger jeg, at hans kamp for frihed også er vores kamp.

Kære venner, kære europæere.

Vores politiske model har gjort Europa til et kontinent med demokrati, velstand og lighed. Men hvis vi skal løfte Europa til det niveau, som vi har lovet den næste generation, må vi opbygge noget, der er endnu stærkere. Noget, der er i pagt med tiden, og som kan få et yngre og mere skeptisk publikum til at tro på Europa.

Vores Parlament skal være ét, der giver folk muligheder, og som er mangfoldigt. At dette Parlament nu har valgt sin første kvindelige formand siden 1999 betyder noget både her og uden for disse lokaler. Men vi skal nå endnu længere. Parlamentets tilsagn om at støtte mangfoldighed, kønsligestilling, kvinders rettigheder og alles rettigheder skal bekræftes på ny.

For 22 år siden blev Nicole Fontaine valgt til formand, 20 år efter Simone Veil. Der vil ikke gå to årtier mere, før den næste kvinde står her.

Og jeg ved, at jeg står på skuldrene af kæmper. På Simone Veils skuldre. Som indsat i Auschwitz bar hun nummeret 78651. Hun brød fri af lænkerne fra et af de mest smertefulde sår i Europas historie. Hun brød gennem glasloftet og viste vejen frem som Europa-Parlamentets første kvindelige formand. Jeg står på skuldrene af millioner af navnløse kvinder, der har udstået så meget, og som har kæmpet for, at vi kunne få de muligheder, der aldrig blev givet til dem.

Jeg står på skuldrene af Ashling, Paulina og alle de andre kvinder, hvis liv er blevet taget alene i år. Jeg står på skuldrene af Europas fordrevne og forsvundne. Af dem, der har kæmpet og lidt under totalitære regimer, og som har ofret alt for Europa.

Jeg står på skuldrene af dem, der troede, og dem, der stadig tror.

Vi står her takket være dem. Vi står her for dem.

Europa er tilbage.

Europa er fremtiden.

Længe leve Europa.